

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 6184/21
24.7.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Меланије Сантовац, председника већа, Драгане Марчетић и Весне Филиповић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Весна Трлаић, адвокат из Новог Београда, Стојана Аралица 20/16, против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Зоран Јелић, адвокат из Београда, пошт. преградак 11, 11177 Београд, ради утврђења, одлучујући о жалби тужиоца изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 5392/18 од 16.1.2020. године, исправљене решењем истог суда П 5392/18 од 8.4.2021. године, у седници одржаној 24.7.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П 5392/18 од 16.1.2020. године, исправљена решењем истог суда П 5392/18 од 8.4.2021. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неосновани.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 5392/18 од 16.1.2020. године, исправљеном решењем истог суда П 5392/18 од 8.4.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се утврди да је тужилац у целости измирио хипотеку уписану на трособном стану бр.3 површине 80м², лево од улаза, у приземљу куће бр...., у улици ..., угао улице ..., сазидане на катастарској парцели ..., уписаној у лист непокретности ... КО ..., према туженом; да пресуда служи као основ за брисање хипотеке у катастарским и другим јавним књигама, као и да се утврди да тужени нема правни основ за потраживање законске затезне камате на износ хипотеке од 2.730.000,00 динара, почев од 17.4.2001. године, до коначне исплате у извршном поступку И 5949/12 јер иста није уписана у текст хипотеке, односно сама zaloжна изјава јасно дефинише да је без камате, као неоснован.

Ставом другим изреке, одбијен је предлог за одређивање привремене мере да се

забрани Првом основном суду у Београду и јавном извршитељу ... из Београда, Земун, да предузимају радње на спровођењу извршења И 5949/12, као неоснован.

Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 258.750,00 динара са законском затезном каматом од дана наступања услова за извршење, до исплате.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужилац, побијајући је у целости, како то произилази из навода жалбе, из свих законом прописаних разлога.

Тужени је одговорио на жалбу.

Апелациони суд у Београду је испитао првостепену пресуду у границама разлога одређених у члану 386 Закона о парничном поступку ("Сл. гласник РС", бр.72/11 са изменама и допунама) и нашао да је жалба тужиоца неоснована.

У првостепеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1,2,3,5,7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, нити је учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП, на коју се указује у жалби тужиоца јер је изрека пресуде разумљива, а разлози пресуде јасни и непротивуречни.

Из утврђеног чињеничног стања произилази да је хипотекарном изјавом овереном пред Петим општинским судом у Београду 18.01.2001. године ВВ, као власник непокретности, која се налази на к.п. ..., зграда бр.... у улици ... и то земљишно књижно тело II под редним бројем 3 уписано у ЗКУЛ ... КО ..., изјавио да је сагласан да се у корист овде туженог укњижи хипотека првенственог реда у износу од 2.730.000,00 динара, која доспева 17.04.2001. године, без камате. На основу те хипотекарне изјаве донето је решење од 23.01.2001. године и извршена је укњижба заложног права на трособном стану бр. 3 површине 80м2, лево од улаза, у приземљу куће бр.... у улици ..., угао улице ..., власништво ВВ за износ од 2.730.000,00 динара, у корист овде туженог.

Правноснажном пресудом Трећег општинског суда у Београду П 2879/03 од 27.5.2008. године, а по тужби тужиоца ББ (овде туженог) против тужених ВВ и АА (овде тужиоца), утврђено је постојање хипотеке у корист ББ на трособном стану бр.3 површине 80м2 лево од улаза у приземљу куће бр.... тело II под редним бројем 3 у ЗКУЛ ... КО ..., што су ВВ и АА дужни да признају и трпе. По предлогу извршног повериоца, овде туженог против извршног дужника, овде тужиоца, донето је решење о извршењу И 5949/12 од 26.3.2012. године, којим је одређено извршење против извршног дужника АА ради наплате износа од 2.730.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 17.04.2001. године до исплате, као и трошкови извршног поступка. Наведено решење донето је на основу правноснажне пресуде Трећег општинског суда у Београду П 2879/03 од 27.05.2008. године. Решењем Ипв И 2324/15/2 од 20.1.2017. године одбијен је приговор извршног дужника и потврђено решење о извршењу од 26.30.2012. године.

Овде тужилац је овде туженом као хипотекарном повериоцу 02.03.2017. године исплатио износ од 2.730.000,00 динара. Такође је утврђено да је извршни дужник, овде

тужилац, извршном повериоцу, овде туженом 01.11.2017. године исплатио износ од 7.673.363,00 динара и 03.11.2017. године износ од 585.000,00 динара, након чега су извршни дужник и извршни поверилац и њихови пуномоћници приступили у канцеларију јавног извршитеља и сагласно изјавили да немају преосталих међусобних потраживања и да ће извршни поверилац најкасније до 10.11.2017. године извршном дужнику предати оверену брисовну изјаву којом се у катастру непокретности брише хипотека на непокретности која је била предмет извршења, о чему је сачињен записник 03.11.2017. године.

Закључком јавног извршитеља ... Ии 574/2016 од 06.11.2017. године извршни поступак у предмету Ии 574/16 је закључен и одлучено је да се овим закључком брише забележба решења о извршењу Првог основног суда у Београду И 5949/12 од 26.03.2012. године и забележба јавне продаје и то трособног стана, стамбене јединице бр.3, површине 80м², лево од улаза у приземљу куће, кућни број ... у улици ... у ..., угао са ..., изграђеног на катастарској парцели бр.. КО ..., уписан у листу непокретности бр... КО ... Јавни извршитељ је 07.11.2017. године упутио РГЗ Служби за катастар непокретности Београд 1 захтев за брисање напред наведених забележби у смислу одредбе члана 143 Закона о извршењу и обезбеђењу. Решењем Републичког геодетског завода, Служба за катастар непокретности Врачар од 29.11.2017. године дозвољено је на стану бр.3, лево од улаза, трособан, корисне површине 80 м² у приземљу зграде у улици..., на кат.парц. ..., уписан у лист непокретности ... КО ..., у власништву АА, брисање терета – решења о извршењу Првог основног суда у Београду И 5949/12 од 26.3.2013. године и забележбе јавне продаје предметне непокретности.

Одлучујући о постављеном тужбеном захтеву, првостепени суд је донео побијану одлуку применом одредбе члана 68 Закона о основама својинскоправних односа и члана 194 Закона о парничном поступку, налазећи да је тужбени захтев неоснован, с обзиром да је у току поступка неспорно утврђено да је у извршном поступку Ии 574/16 у целости намирено потраживање овде туженог, односно да је тужилац исплатио туженом главницу, законску затезну камату, као и трошкове извршења о чему су парничне странке сачиниле записник 03.11.2017. године, а означеним закључком од 06.11.2017. године констатовано је да се брише забележба решења о извршењу Првог основног суда у Београду И 5949/12 од 26.3.02012. године и забележба јавне продаје предметног стана, на основу чега је донето означено решење РГЗ СКН Врачар од 29.11.2017. године, из чега је првостепени суд закључио да тужилац на овај начин само тражи да суд потврди да је тужилац извршио своју обавезу на коју је био обавезан у извршном поступку Ии 574/16, који је спроведен на основу правноснажне и извршне пресуде Трећег општинског суда у Београду П 2879/03 од 27.05.2008. године, а коју је обавезу је тужилац и сам добровољно испунио, као и да се утврди да би таква пресуда служила као основ за брисање хипотеке у катастарским и другим јавним књигама, а чињеница је да је хипотека већ избрисана.

Првостепени суд је одбио као неоснован и тужбени захтев да се утврди да тужени нема правни основ за потраживање законске затезне камате на износ хипотеке од 2.730.000,00 динара почев од 17.04.2001. године до исплате, с обзиром да је одредбом члана 277 Закона о облигационим односима прописано да дужник долази у доцњу када не испуни обавезу у року одређеном за испуњење, а одредбом члана 324 истог закона да дужник који задоцњи са неиспуњењем новчане обавезе дугује, поред

главнице и затезну камату по стопи утврђеној савезним законом, а како је неспорно да је потраживање по хипотеци на предметном стану доспело 17.04.2001. године, што произилази из хипотекарне изјаве оверене пред Првим општинским судом у Београду Ов 68/01 од 18.01.2001. године, што је касније утврђено пред Трећим општинским судом у Београду у правноснажној пресуди П 2879/03 од 27.50.2008. године и иста је спроведена у извршном поступку Ии 574/16, у ком поступку је тужилац исплатио, поред износа главнице од 2.730.000,00 динара и законску затезну камату обрачунату на износ главног дуга почев од 17.04.2001. године до исплате.

Првостепени суд је одбио као неоснован предлог тужиоца за одређивање привремене мере, да се забрани Првом основном суду у Београду и јавном извршитељу ... из Београда да предузимају радње на спровођењу извршења И 5949/12, налазећи да нису испуњени услови прописани одредбама члана 449 и 459 Закона о извршењу и обезбеђењу, с обзиром да тужилац није учинио вероватним постојање потраживања, а самим тим није доказао да би без привремене мере за њега настала ненадокнадива штета.

Жалбени наводи тужиоца да пресуда не садржи чињенично стање нису основани, с обзиром да је све важне чињенице за доношење одлуке о основаности тужбеног захтева првостепени суд је потпуно поуздано утврдио у изведеним доказима које је правилно оценио применом одредаба члана 8 ЗПП, те на основу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања, правилно одлучио да одбије тужбени захтев, те разлоге за свој чињеничноправни закључак који је дао првостепени суд у свему као правилне и аргументоване прихвата и овај суд као другостепени.

У том смислу чињенично стање у потпуности утврђено, те је правилно протумачено и примењено материјално право и основано донет закључак да је тужбени захтев неоснован, па нису основани жалбени наводи да је материјално право погрешно протумачено и примењено на штету странке.

Осим тога, а како произилази из доказног поступка и закључка које је из њега правилно изнео првостепени суд, тужилац у смислу члана 194 нема правни интерес да тражи утврђење непостојања хипотеке, с обзиром да је она у међувремену брисана, а исто тако нема ни правни интерес да тражи њено брисање из земљишних књига.

Такође, правилно закључује првостепени суд, с обзиром да је одредбом члана 277 Закона о облигационим односима прописано да дужник долази у доцњу када не испуни обавезу у року одређеном за испуњење, а одредбом члана 324 истог закона прописано је да дужник који задоцњи са неиспуњењем новчане обавезе дугује, поред главнице и затезну камату, те да се ради о императивним одредбама, а потраживање обезбеђено хипотеком на предметном стану је доспело 17.04.2001. године, а што произилази из хипотекарне изјаве оверене пред Првим општинским судом у Београду Ов 68/01 од 18.01.2001. године, неосновани су наводи жалбе тужиоца да се по хипотекарној изјави дугује само главница, а не и камата, с обзиром да из језичке формулације хипотекарне изјаве произилази да се ради о бескаматном потраживању које доспева 17.04.2001. године, а да после доспећа, сагласно цитираним императивним нормама, хипотекарни дужник пада у доцњу, па поред главнице, повериоцу дугује и затезну камату.

Осим тога, овако постављен тужбени захтев је неоснован и са разлога што се њиме тражи утврђење чињенице, које нема упориште у неком закону или пропису.

Такође, правилна је и одлука из став другог ожалбене пресуде којом је одбијен предлог за одређивање привремене мере, а у односу на ову одлуку жалба тужиоца не садржи наводе.

Код оваквог става суда, без утицаја су остали жалбени наводи тужиоца, којима се не доводи у сумњу правилност донете одлуке, па ти жалбени наводи нису посебно ни образлагани.

Правилна је и одлука о трошковима поступка донета применом члана 153 и 163 ЗПП, те правилном применом АТ и ТТ у време доношења првостепене пресуде.

На основу изложеног, применом одредаба члана 390 и члана 401 став 1 тачка 2 ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Како је жалба тужиоца одбијена као неоснована, а одговор на жалбу туженог није био нужан за заштиту његових права, то је применом члана 165 ЗПП, одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Меланија Сантовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић